

ΕΤΟΣ 72ον

11 Φεβρουαρίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 6 (3689)

ΤΑΛΑΝΤΑ, Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Τά τάλαντα ή τά ταλέντα είναι λέξεις πού όλους μās ενδιαφέρουν γιά νά τά άποκτήσουμε. "Όπως μās βεβαιώνει στή σημερινή εύαγγελική περικοπή ό Χριστός, τά τάλαντα δέν είναι άπόκτηση μόνο προνομιούχων ή άγιων, αλλά δόθηκαν και δίνονται σέ όλους τούς ανθρώπους ανάλογα μέ τίς δυνάμεις, τίς ικανότητες, πού έχει ό καθένας, γιά νά τά άξιοποιήσει και νά τά πολλαπλασιάσει. Ό Κύριος είναι γενναιόδωρος πρός όλους μās, περιμένει όμως τή δική μās συμμετοχή και άνταπόκριση.

Όστόσο, άμέσως μετά τήν άνάγνωση τής παραβολής γεννάται μέσα μās ένα έρώτημα: Ποιόν σκοπό έξυπηρετούν τά τάλαντα και οι ικανότητες πού μās δίνει ό Θεός; Βλέπουμε πώς άλλους τούς καλλιεργούν πνευματικά και άλλους τούς ζημιώνουν.

Ή αξία τών τάλάντων

Σήμερα ζούμε σέ μία κοινωνία πού τά τάλαντα ή ταλέντα πού χαρίζει ό Θεός, οδηγούν τούς περισσότερους ανθρώπους στήν άπόκτηση πλούτου, έξουσίας και δημοσιότητας. Αύτός ό πολλαπλασιασμός τών τάλάντων οδηγεί σέ πνευματικό θάνατο μέσω τής άλαζονείας και τής έπαρσης. Δίχως τόν Χριστό τά τάλαντα, δηλαδή οι δυνατότητες και οι ικανότητες πού διαθέτουμε, έχουν ως άποτέλεσμα τήν κενοδοξία και τό ύπαρξιακό κενό. Μόλις αυτά χαθούν, στήν πρώτη δοκιμασία, όλοι άπομακρύνονται και οι ταλαντούχοι έγωιστές μένουν μόνοι και ζούν στή δυστυχία τής ανασφάλειας. Βέβαια δέν σημαίνει ότι δέν θά άποδεχτούμε τή δωρεά του Θεού και δέν θά άγωνιστούμε νά πολλαπλασιάσουμε τά χαρίσματα πού μās έδωσε. Αυτό θά είναι άχαριστία και ραθυμία.

"Άς σκεφτούμε τό ένδεχόμενο νά μήν καλλιεργούσαν τά τάλαντά τους οι άγιοι Τρεις Ήεράρχες. "Άν έμεναν όκνηροί οι μεγάλοι άσκητές,

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. κε' 14-30)

Ἡ παραβολή τῶν ταλάντων

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἓν, ἐκάστω κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως. Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα. Ὁσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. Ὁ δὲ τὸ ἐν λαβὼν ἀπελθὼν ὠρυζεν ἐν τῇ γῇ καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον. Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων· κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν εἶπε· κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφώς εἶπε· κύριε· ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ· ἦδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα· ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα. Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

ὅπως οἱ ἅγιοι Ἀντώνιος καὶ Σάββας. Ἄν δέν ἔγραφαν ὕμνους καὶ θεολογικά κείμενα οἱ ἅγιοι Δαμασκηνός καὶ Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς. Ἄν δέν ὑπέμεναν τὰ μαρτύρια οἱ μεγαλομάρτυρες ἅγιοι Δημήτριος καὶ Γεώργιος.

Ἡ διαχείριση τῶν ταλάντων

Ὅμως ὑπάρχει μία διαφορά στὴ διαχείριση καὶ ἄσκηση τῶν ταλάντων. Ὁ χριστιανὸς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ τὰ χρησιμοποιεῖ καὶ τὰ πολλαπλασιάζει μόνο γιὰ νὰ δοξάζει τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Γνωρίζει ὅτι ὅλα δίνονται ἀπὸ αὐτόν καὶ χωρὶς Χριστοῦ μπορεῖ νὰ χάσει τὰ πάντα ἀπὸ τὴ μία

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολὴν· Ὅτις ἄνθρωπος, ὅταν ἔφυγε γιὰ ταξίδι, κάλεσε τοὺς δούλους του καὶ τοὺς παρέδωσε τὰ ὑπάρχοντά του, καὶ σέ ἄλλον μὲν ἔδωσε πέντε τάλαντα, σέ ἄλλον δύο, σέ ἄλλον ἓνα, σέ καθέναν ἀνάλογα μὲ τὴν ἰκανότητά του, καὶ ἔφυγε ἀμέσως γιὰ ταξίδι. Ἐκεῖνος πού πῆρε τὰ πέντε τάλαντα, πῆγε καὶ τὰ ἐκμεταλλεύτηκε καὶ κέρδισε ἄλλα πέντε τάλαντα. Τό ἴδιο καὶ ἐκεῖνος πού πῆρε τὰ δύο, κέρδισε καὶ αὐτός ἄλλα δύο. Ἐκεῖνος πού πῆρε τό ἓνα, πῆγε καὶ ἔσκαψε στή γῆ καὶ ἔκρυψε τό νόμισμα τοῦ κυρίου του. Μετά ἀπό πολύ χρόνο ἔρχεται ὁ κύριος ἐκείνων τῶν δούλων καὶ κάνει λογαριασμό μαζί τους. Καὶ ἀφοῦ πλησίασε ἐκεῖνος πού πῆρε τὰ πέντε τάλαντα, ἔφερε ἄλλα πέντε τάλαντα καὶ εἶπε: Κύριε, μοῦ παρέδωσες πέντε τάλαντα· νά, κέρδισα ἄλλα πέντε τάλαντα μέ αὐτά. Τοῦ εἶπε ὁ κύριός του: Εὖγε, καλέ καὶ πιστέ δουλε! Στά λίγα ὑπῆρξες ἔμπιστος, στά πολλά θά σέ ἐγκαταστήσω· εἰσελθε στή χαρά τοῦ κυρίου σου. Ὅταν ἦλθε ἐκεῖνος πού πῆρε τὰ δύο τάλαντα, εἶπε: Κύριε, μοῦ παρέδωσες δύο τάλαντα· νά, κέρδισα ἄλλα δύο τάλαντα μέ αὐτά. Εἶπε σέ αὐτόν ὁ κύριός του: Εὖγε, ἀγαθέ καὶ πιστέ δουλε! Σέ λίγα ὑπῆρξες ἔμπιστος, σέ πολλά θά σέ ἐγκαταστήσω· εἰσελθε στή χαρά τοῦ κυρίου σου. Ἀφοῦ πλησίασε καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶχε πάρει τό ἓνα τάλαντο, εἶπε: Κύριε, σέ γνωρίζω ὅτι εἶσαι σκληρός ἄνθρωπος, καθόσον θερίζεις ἐκεῖ ὅπου δέν ἔσπειρες καὶ ματεύεις ἀπό ὅπου δέν σκόρπισες· καὶ ἐπειδὴ φοβήθηκα, πῆγα καὶ ἔκρυψα τό τάλαντό σου στή γῆ· νά, ἔχεις τό δικό σου. Ἀφοῦ ἀποκριθῆκε ὁ κύριός του, τοῦ εἶπε: Δουλε πονηρέ καὶ ὀκνηρέ! Γνωρίζεις ὅτι θερίζω ὅπου δέν ἔσπειρα καὶ ματεύω ἀπό ὅπου δέν σκόρπισα! Ἔπρεπε τότε νά βάλεις τό χρῆμα μου στήν τράπεζα, καὶ ὅταν θά ἐπέστρεφα θά ἔπαιρνα τό δικό μου μέ τόκο. Πάρτε λοιπόν τό τάλαντο ἀπό αὐτόν καὶ δώστε το σέ ἐκεῖνον πού ἔχει τὰ δέκα τάλαντα. Γιατί σέ κάθε ἓναν πού ἔχει θά τοῦ δοθεῖ καὶ θά τοῦ περισσεύσει, ἐνῶ ἀπό ἐκεῖνον πού δέν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο ἀκόμη πού ἔχει θά τοῦ ἀφαιρεθεῖ. Καὶ τόν ἄχρηστο δούλο νά τόν πετάξετε ἔξω στό σκοτάδι· ἐκεῖ θά εἶναι ὁ κλαυθμός καὶ τό τρίξιμο τῶν δοντιῶν. Ἀφοῦ τὰ εἶπε ὅλα αὐτά, πρόσθεσε μέ ἔμφαση: Ὅποιος ἔχει αὐτιά γιὰ νά ἀκούει, ἄς τὰ ἀκούει.

(Ἀπό τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοσ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

στιγμὴ στήν ἄλλη. Ὅλα εἶναι τοῦ Θεοῦ καὶ σέ αὐτόν πρέπει νά γυρίσουν. Ὁ ἄνθρωπος πού πιστεύει πῶς τὰ τάλαντα εἶναι τὰ χαρίσματα πού τοῦ ἔδωσε ὁ Θεός καὶ πρέπει νά τὰ διαχειριστεῖ σωστά, δέν ἐπιδιώκει δημοσιότητα ἢ πλοῦτο. Δέν μάχεται τοὺς ἀνθρώπους γιὰ νά ἀνελιχθεῖ. Δέν θέλει κούφους ἐπαίνους καὶ χειροκροτήματα. Καλλιιεργεῖ τὰ τάλαντα, ὥστε νά ἐλευθερωθεῖ ἀπό τὰ πάθη, νά βρεῖ λύση στά ἀδιέξοδα τῆς ζωῆς του, γιὰ νά δοξάσει τόν Θεό καὶ νά ὑπηρετήσῃ τοὺς ἀνθρώπους.

11 Φεβρουαρίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣΤ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Βλασίου ιερομάρτυρος († 316). Θεοδώρας Αγούστας († 867) τῆς
στερεωσάσης τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Απόστ.: Β΄ Κορ. στ΄ 1-10 – Εὐαγ.: Ματθ. κε΄ 14-30.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 18 Φεβρουαρίου, ΙΖ΄ Ματθαίου.
Απόστολος: Β΄ Κορ. στ΄ 16 - ζ΄ 1 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιε΄ 21-28.

Περισσότερα τάλαντα, μεγαλύτερη καί ἡ εὐθύνη

Ἄν δέν ἀποδώσουμε τὰ τάλαντά μας στὴ διακονία τῶν ἀδελφῶν μας, πού μᾶς ἔχουν ἀνάγκη, τότε θὰ εἴμαστε σάν τόν δούλο πού ἔθαψε τό τάλαντο, γιὰ νά τό παραδώσει στὸν Κύριό του. Θὰ ἔχουμε τὴν πορεία του, δηλαδή θὰ ζοῦμε στό σκοτάδι τῆς δυστυχίας. Ὅσο περισσότερα χαρίσματα ἔχουμε, τόσο μεγαλύτερη ἡ ἀγωνία μας καί ἡ εὐθύνη μας γιὰ νά ὑπηρετήσουμε τοὺς ἀδελφούς μας.

Τὰ χαρίσματα τὰ λάβαμε δωρεάν ἀπὸ τὸν Δημιουργό καί πρέπει νά τὰ προσφέρουμε δωρεάν στοὺς ἀνθρώπους. Τότε αὐτὰ πολλαπλασιάζονται στό ἑκατονταπλάσιο ἀπὸ τὸν Θεό καί γίνονται ἀστείρευτη πηγή προσφορᾶς καί ἀγάπης πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Τό μεγαλύτερο τάλαντο εἶναι ἡ προσφορά μας στὸν Θεό καί στοὺς ἀνθρώπους. Στὸν Θεό προσφέρουμε τὴ λατρεία καί τὴν προσευχή καί στοὺς ἀνθρώπους τὴν ἔμπρακτη ἀγάπη. Χρειάζεται ἀπὸ ἐμᾶς προσοχή, ἐπιμέλεια, ἐργατικότητα καί δραστηριότητα, γιὰ νά ἔρθει ἡ εὐλογία τοῦ Χριστοῦ, πού θὰ γεμίσει τὴ ζωὴ μας χαρὰ, προκοπή καί εὐτυχία.

Ἀρχιμ. Ε. Λ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr